

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.416/2012/5.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a jogtanácsos által képviselt Kormányhivatala Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságon 2.M.284/2009. szám alatt indított és a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság 2012. február 6-án kelt 2.M.284/2009/32. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. január 14. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság 2.M.284/2009/32. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az igénylő biztosított részére II. csoportú rokkantságára tekintettel az alperes jogelődjének szakigazgatási szerve a 2005. június 5-én kelt 34-01310/2005/8. számú határozatával 36 év és 289 nap szolgálati időt, 92.029 forint havi átlagkereset alapján 2005. március 15. napjától kezdődően 72.703 forint havi rokkantsági nyugdíjat állapított meg.

A határozat ellen benyújtott fellebbezésében az igénylő sérelmezte

a Z. GMK tagjaként eltöltött időszak szolgálati időkénti figyelembe vételének mellőzését, továbbá, hogy a gyár volt munkáltatótól 1994. évben prémium címén kifizetett 194.000 forintot a nyugdíjalapját képező átlagkereset megállapításakor nem vettek figyelembe, ez utóbbi kérelmétől azonban az eljárás későbbi szakaszában elállt.

A Fővárosi és Pest Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság igazgatója F.305/2005-34-01310/2005/17. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta, a nyugdíj összegét 72.756 forintra felemelte az átlagkereset más számtani módszerrel való kiszámítása miatt, egyebekben azonban a fellebbezést elutasította. A másodfokú határozat indokolása szerint az 1993. október 17-től 1994. január 3-ig terjedő időszakra a Z. GMK adatszolgáltatási és nyilvántartási kötelezettségének nem tett eleget, ezért ezen időszakot a szolgálati időbe továbbra sem lehetett beszámítani.

A másodfokú társadalombiztosítási határozattal szemben benyújtott kereseti kérelmében a felperes továbbra is kérte szolgálati időként beszámítani a GMK főfoglalkozású tagjaként 1993. október 17-től 1994. január 31-ig terjedő időszakot. Kérelme indokaként arra hivatkozott, hogy a másodfokú határozat jogszabálysértő, mert a 107 nap szolgálati időt nem vette figyelembe, pedig a jogviszony fennállását a perbeli időszakban készült taggyűlési jegyzőkönyvvel bizonyította. A Megyei Társadalombiztosítási Igazgatóság Kirendeltsége által a GMK-val szemben meghozott 472/1994. számú határozat is ezt bizonyítja, amelyben a jelzett időszakra nézve 15.660 forint társadalombiztosítási és nyugdíjjárulék, valamint 3915 forint rendbírság megfizetésére kötelezte a GMK-t, és ezen határozatban előírt fizetési kötelezettségének utóbb a GMK maradéktalanul eleget tett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva a másodfokú társadalombiztosítási határozatban foglalt indokokat.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság a 6.M.2189/2005/17. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában a munkaügyi bíróság hivatkozott a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény végrehajtására kiadott 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet (R.) 35. § (2) és (3) bekezdésében írtakra, miszerint szolgálati időként gazdasági munkaközösség tagjaként azt az időt lehet beszámítani, amelynek 1988. december 31-ét követő idejére a tag a nyugdíjjárulékot és utána a társadalombiztosítási járulékot, 1996. január 1-jétől nyugdíjbiztosítási járulékot fizettek.

A bizonyítási eljárás lefolytatását követően a munkaügyi bíróság azt állapította meg, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania azt, hogy a társadalombiztosítási határozat jogszabálysértő. Sem a

cégbíróaságtól beszerzett iratok között, sem az alperesi nyilvántartásban járulékbefizetést igazoló okiratok nem voltak fellelhetők. Iratanyag hiányában pedig a járulékfizetés ténye hitelt érdemlően nem nyert bizonyítást.

A felperes a munkaügyi bíróság ítélete ellen a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján jogszabálysértésre hivatkozva felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Kérelme indokaként arra hivatkozott, hogy a munkaügyi bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás során hitelt érdemlően bizonyította azt, hogy 1993. október 17-től 1994. január 31-ig a GMK főfoglalkozású tagja volt. Tény, hogy a nevezett GMK a tagsági jogviszony fennállásának ideje alatt nem fizette meg utána az akkor hatályos jogszabályokban előírtak szerinti társadalombiztosítási járulékot, azonban éppen ezért a GMK-t 472/1994. számú határozatával a társadalombiztosítási szerv a megfizetésre nem került 15.660 forint társadalombiztosítási és nyugdíjjárulék, valamint 3915 forint rendbíróság megfizetésére kötelezte. Ezt követően a Megyei Egészségbiztosítási Pénztár Kirendeltsége 1995. október 15-én és 1996. október 16-án a GMK részére kiadott hivatalos értesítésében igazolta nevezett gazdasági társaság részére, hogy folyószámla egyenlege 0 forint, amely azt bizonyítja, hogy a GMK a jelzett társadalombiztosítási egység felé minden fizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A bizonyítási eljárásban az alperes nem tudta a munkaügyi bíróság rendelkezésére bocsátani a GMK-nál a végelszámolási eljárás keretében végzett záróellenőrzésével kapcsolatosan keletkezett iratanyagot azzal az indokolással, hogy az említett iratanyag nem fellelhető.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a munkaügyi bíróság ítéletének hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint a felperes a bizonyítékok szabad mérlegelését támadta a Pp. 206. §-ának megsértésére hivatkozva. Sem a tanúként kihallgatott V. A.-né, sem a rendelkezésre álló iratok nem bizonyították a felperes által állított járulékbefizetés megtörténtét.

A Legfelsőbb Bíróság Mfv.III.10.674/2008/4. számú végzésével a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 6.M.2189/2005/17. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Végzésének indokolásában hivatkozott arra, hogy a felperes által hivatkozott 472/1994. számú határozat meglétét kellő alapossággal a munkaügyi bíróság nem vizsgálta. A megismételt eljárásban a munkaügyi bíróságnak a határozat beszerzését meg kellett kísérelnie az alperes kirendeltségének esetleges jogutódjától és annak tartalma - nevezetesen, hogy kinek a járulékbefizetés elmaradása miatt adták ki - alapvető peradat lehet. Nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a felperesen kívül több tagja volt a perbeli időben a GMK-nak, tehát vizsgálandó, hogy milyen okból, kinek a járulékbefizetése

céljából került kibocsátásra a fizetési meghagyás, illetve határozat.

Annak nincs jelentősége, hogy járulékbefizetés elszámolása kinek a feladata volt, nevezetesen hogy annak behajtása az egészségbiztosítási pénztár vagy az APEH hatáskörébe tartozott-e. Az utólagos befizetések is elszámolásra kellett hogy kerüljenek a biztosítottak nyilvántartó-lapján.

Mindezek után - amennyiben a felperes javára szóló járulékbefizetésre való kötelezés tárgyában hozták meg a határozatot - vizsgálandó, hogy a befizetés megtörtént-e.

Utalt a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a perbeli GMK 1994. december 10. napjával jogutód nélkül, végelszámolással megszűnt, így alkalmazandó a perbeli időben hatályos, a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló többször módosított 1991. évi IL. törvény 1. § (4) bekezdése.

A Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság 2.M.284/2009/32. számú ítéletével a megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokai szerint a 472/1994. számú közigazgatási határozat beszerzése érdekében minden olyan közigazgatási szervet megkeresett, akitől várható volt annak megküldése, azonban ezen bizonyítási eljárása sikertelen maradt.

A Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság Nyilvántartási Dokumentációs Osztálya 2010. február 18-án kelt tájékoztatása szerint a GMK megalakulásától kezdve nyilvántartó-lap vezető, személyi bejelentésre nem kötelezett gazdasági társaság volt. Ez azt jelentette, hogy a perbeli időszakban hatályos 89/1990.(V.1.) MT rendelet 442. § (2) bekezdés és (5) bekezdése szerint a GMK-nak tagonként járulékelszámolási lapokat kellett volna vezetnie, a nyilvántartó-lapon kellett volna rögzíteni a tag havi járulékalapul szolgáló jövedelmeit, és az abból levont megfizetett társadalombiztosítási járulék összeget. Ezen nyilvántartó-lapokat a GMK-nak kellett volna megőriznie és megszűnése esetére az irat tározásáról gondoskodnia, illetve a társadalombiztosítás részére megküldeni. A GMK megszűnése után a társasággal kapcsolatos iratanyag a gyár irattárában került elhelyezésre, azonban a felperes állítása szerint itt sem volt fellelhető a kérdéses határozat. A GMK végelszámolással való megszűnéséből nem következik, hogy a felperes utáni társadalombiztosítási járulékot megfizették. Az eljárás során nem volt vitatott, hogy a beszámítani kért időszakban a társadalombiztosítási bejelentés a GMK részéről nem történt meg. Abban az esetben tehát, ha bejelentés nem történt, járulékfizetési kötelezettség sem keletkezhett, így ez a végelszámolás során köztartozásként sem jelentkezhetett, tehát a

társaság végelszámolással való megszűnésének akadályát ez nem képezhette. Miután a perben nem nyert bizonyítást, hogy a beszámítani kért időszak után a felperes javára a társadalombiztosítási járulékot megfizették, ezért a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság ítélete ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel megalapozatlanságra, a bizonyítékok nem megfelelő értékelésére, lényegében tartalmánál fogva a Pp. 206. §-ának megsértésére, mint törvénysértésre hivatkozással. A felülvizsgálati kérelem indokaként változatlanul hivatkozott a 472/1994. számú közigazgatási határozatra, ami az utólagos társadalombiztosítási járulékbefizetést igazolta. Sérelmezte, hogy a bíróság nem vizsgálta annak okát, hogy miként és kinek a hibája miatt nem lelhető fel az általa megnevezett számú határozat. Nem értékelte kellő súllyal a bíróság döntése meghozatalakor a tanúk vallomását, különös tekintettel a végelszámoló által előadottakat. Nyomatékosan hivatkozott a 2005. március 31-én kiadott APEH igazolásban foglaltakra, miszerint a perbeli GMK-nak, mint társas vállalkozásnak nyugdíjjárulék tartozása nem volt. Azért, mert az alperes nem tett eleget iratmegőrzési kötelezettségének, annak eltűnésére a Ptk. 4. § (4) bekezdése értelmében sikerrel nem hivatkozhat. Sérelmezte a felperes azt is, hogy a munkaügyi bíróság elmulasztotta vizsgálni - jóllehet a Legfelsőbb Bíróság korábbi, hatályon kívül helyező végzésében utalt rá -, hogy miután több tagja is volt a GMK-nak, milyen okból kinek a járulékbefizetése céljából történt a fizetésre kötelező határozat kibocsátása.

Mindezen indokokra figyelemmel a munkaügyi bíróság ítéletének „megváltoztatását” és módosított keresete szerinti döntés meghozatalát kérte.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a munkaügyi bíróság ítéletének hatályban tartását, perköltség megállapítását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. § (2) bekezdése alapján a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy a munkaügyi bíróság az általa az új eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást megfelelő körben folytatta-e le és ennek alapján a tényállást helyesen állapította-e meg és a perben alkalmazandó jogszabály helyes értelmezésével hozta-e meg döntését, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatásnak.

A munkaügyi bíróság a megismételt eljárásban megkísérelte

beszerezni a Legfelsőbb Bíróság által előírtaknak megfelelően a felperes által hivatkozott közigazgatási határozatot, azonban a bizonyítási eljárás a felperes számára nem vezetett eredményre. A jelen per keretein túlmutat az, hogy kinek a hibájából, milyen okból nem lehet fel a felperes által hivatkozott közigazgatási határozat, különös tekintettel arra, hogy azt nem az alperes hatáskörében eljárva hozta. A társadalombiztosítással kapcsolatos közigazgatási eljárásban több - külön-külön jogi személyiséggel rendelkező - szervek járnak el, így az alperes terhére nem lehet értékelni azt, hogy egy, a járulékbefizetéssel kapcsolatos határozat - aminek meglétét a felperes állítja - nem lehet fel.

A munkaügyi bíróság helyesen idézte a perbeli időben hatályos R. 35. § (2) és (3) bekezdésében írtakat. Tény, hogy a felperes a gazdasági munkaközösség tagja volt másokkal együtt, ezt a cégiratok igazolták. Az sem kétséges az iratok szerint - és maga a felperes is ezt állította -, hogy a beszámítani kért időszakban a társadalombiztosítási bejelentés nem történt meg. Az 1996. évben - egyébként más célból kiadott - a perbeli GMK nevére szóló értesítés önmagában nem igazolja a felperes utáni törvényben meghatározott célú és mértékű társadalombiztosítási járulékbefizetést. Az 1975. évi II. tv. (T.) 105/C. § (3) bekezdése szerint ugyanis az illetékes egészségbiztosítási pénztár részéről az értesítés kiadása a járulékfizetésre kötelezett folyószámlájának egyenlegközlését illetően az adott év augusztus 31. napjáig volt kötelező, vagyis a T. 105/C. § (1) bekezdése szerinti elszámolást kötelezően közölni kellett volna. Ha se bejelentés, se pénzbefizetés az adott határidőben nem történt, akkor ez az elszámolás során sem volt észlelhető, a hiány a nyilvántartásban nem szerepelhetett és így az kimutatásra sem kerülhetett. Erre már rámutatott a Legfelsőbb Bíróság korábbi döntésében is.

Ezért a felperes által hivatkozott APEH igazolás, illetve végelszámolást lezáró irat önmagában a felperes utáni nyugdíjjárulék befizetést nem igazolja.

A többi GMK taggal kapcsolatos járulékbefizetés, illetve ilyen kötelezettség hiány azért nem volt vizsgálandó a megismételt eljárásban - és nem követett el a munkaügyi bíróság jogszabálysértést, amikor e körben nem folytatott le bizonyítást -, mert nem nyert igazolást semmiféle utólagos járulékbefizetés. Ekként az sem volt releváns kérdés, hogy kinek a részére történhetett ezen pót-befizetés.

Ezért a Kúria a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Köteles a felperes az alperesnek felülvizsgálati eljárási költséget fizetni a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A felülvizsgálati eljárás illeték- és költségmentes, ezért a felmerült eljárási illeték a magyar államot terheli (Tny. 81. §).

Budapest, 2013. január 14.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő